

Sommer 2017

Reeksamen

Skriftlig prøve: 420141E017 Selskabsret

Varighed: 4 timer

Hjælpe midler: Alle

De to venner, Peter og Hans, havde mødt hinanden på HA(jur.)-studiet, og her havde de fundet ud af, at de havde en fælles passion for biler. Peter havde allerede gennem nogle år importeret biler fra Tyskland, som han fandt hos tyske forhandlere og solgte videre i Danmark. Med tiden havde han fået opbygget et lille netværk af tyske forhandlere, som han havde et godt forhold til, og når han havde tiden, tog han gerne ned og besøgte dem. Peter ville gerne gøre mere ud af sin importvirksomhed, og da Hans var god til økonomisk styring af virksomheder, blev Peter og Hans enige om, at de ville etablere et fælles selskab, som virksomheden fremadrettet skulle drives i.

Peter var kort tid efter i Tyskland igen, og her fortalte han flere af sine faste forhandlere, at hans virksomhed fremover ville blive drevet gennem et selskab i samarbejde med en studiekammerat. Især en af forhandlerne, Uwe, var begejstret for idéen, da han så et stort uudnyttet potentiale. Han gav derfor udtryk for, at han evt. kunne være interesseret i at skyde penge ind, da han så Danmark som et interessant marked for brugte, tyske kvalitetsbiler. Hjemme igen vendte Peter idéen med Hans, og de blev enige om, at det kunne være godt med en partner, der havde et virkelig indgående kendskab til det tyske marked. Peter mente, at han var den med mest erfaring med import af biler til Danmark, så han foreslog, at de stiftede et aktieselskab med en kapital på 500.000 kr.. Han ville selv tegne kapitalandele for kr. 300.000, mens Hans og Uwe hver især skulle tegne kapitalandele for 100.000 kr.

De tre kommende forretningspartnere mødtes en weekend hos Uwe for at diskutere, hvordan de skulle finansiere aktiekapitalen på de 500.000 kr. i forbindelse med stiftelse af selskabet. Peter ville gerne indskyde sin bestående private virksomhed som betaling for sin del af aktiekapitalen. Peter mente selv, at den nok var ca. 400.000 kr. værd. Et af aktiverne i virksomheden var en fordring på Hans. Hans havde godt et år tidligere købt en bil af Peter gennem Peters virksomhed, og Hans skyldte stadig det sidste afdrag på bilen på 50.000 kr. Peter og Hans diskuterede, om en sådan fordring kunne indgå som en del af indskuddet. Uwe hørte Peter og Hans' diskussion omkring fordringen. Han så nu en mulighed for at finansiere sin del af aktiekapitalen på en let måde. Uwe havde et tilgodehavende hos Peter 100.000 kr. Der var tale om et lån, han havde ydet Peter i forbindelse med Peters køb af en lejlighed i München. Peter havde købt en lejlighed i München for at have en base for sine mange besøg i Tyskland. Lånet, Uwe havde ydet Peter, var sikret ved pant. Såfremt Uwe kunne indskyde fordringen på Peter, ville han "have klaret" sin del af finansieringen. Såfremt det imidlertid ikke var muligt at indskyde fordringen, ville han lade sit tyske GmbH (svarer til et danske anpartsselskab) tegne aktierne i det fælles selskab. Det var et par år siden, Peter og Hans havde haft selskabsret, så de skulle lige tænke sig om. Men hvad gælder?

1. Kan et tysk anparts lignende selskab tegne aktier i et danske aktieselskab?
2. Kan Uwe indskyde fordringen på Peter, når den er pantsikret?
3. Kan Peter indskyde sin virksomhed, når der indgår en fordring på Hans, som er opstået i forbindelse med en ordinær forretningsmæssig disposition?

Weekenden endte med, at de tre indgik en stiftelsesaftale for selskabet "HUP Bilimport A/S". For at undgå pengemellemværender mellem dem, havde de aftalt, at Hans inden stiftelsen skulle betale det sidste afdrag på bilen til Peters virksomhed. Peter ville herefter indskyde sin bestående virksomhed som betaling for sin del af aktiekapitalen. Hans og Uwe skulle betale kontant. Selskabets bestyrelse skulle bestå af Peter, Hans og Uwe, og Peter skulle ansættes om direktør i selskabet.

Peter fandt hurtigt ud af, at det krævede noget mere at drive en professionel virksomhed end en virksomhed på "hobby-basis". Han var vant til at gøre tingene selv og traf derfor gentagne gange beslutninger uden om bestyrelsen, som de andre to så efterfølgende kritiserede. Men ad vejen mistede han derfor langsomt lysten til at drive selskabet, og økonomisk gik det ikke så godt som i de første år.

Et års tid efter stiftelsen af "HUP Bilimport A/S" havde de gennemført en kontant kapitalforhøjelse, som de tre tegnede forholdsmæssigt. De havde valgt kun at foretage en delvis indbetaling af kapitalforhøjelse, nemlig 30 %. På grund af selskabets skrantende økonomi, syntes Peter, at det måske var nødvendigt at indbetale resten af kapitalen. Han indkaldte derfor til et bestyrelsesmøde med henblik på at få diskuteret behovet for indbetaling af den udestående kapital. Da Hans så punktet på dagsordenen for bestyrelsesmødet, blev han sur. Han mente, at den eneste grund til at selskabet havde en skrantende økonomi, var, at Peter ikke gjorde sit job godt nok. Herudover havde han selv økonomiske problemer, som gjorde det svært for ham at indbetale noget som helst til selskabet. Han besluttede derfor, at han på bestyrelsesmødet ville kæmpe mod forslaget fra Peter. Hans nåede imidlertid aldrig frem til bestyrelsesmødet. Han kørte galt på sin cykel på vej til bestyrelsesmødet og måtte på skadestuen. Han deltog derfor ikke i bestyrelsesmødet, hvor Peter og Uwe besluttede at kræve den ikke-indbetalte kapital indbetalt inden 3 uger. Hans protesterede efterfølgende og mente ikke, at Peter og Uwe havde kunnet træffe beslutningen uden om ham. Han mente desuden, at bestyrelsen ikke kunne kræve kapitalen indbetalt, medmindre det var fuldstændigt klart, at selskabet ikke vil kunne opfylde sine økonomiske forpligtelser, med mindre det fik tilført kapitalen.

4. Har Hans ret i sine to påstande? Du skal begrunde dit svar

Da den resterende kapital skulle indbetales, fortalte Hans, at han faktisk ikke længere ejede alle sine aktier. På grund af sine personlige økonomiske problemer, havde han valgt at sælge en del af de aktier, hvor kapitalen ikke var fuldt indbetalt. Da han vidste, at Peter og Uwe havde lagt stor vægt på, at det var de tre som forretningspartnere, der skulle eje selskabet, havde han valgt ikke at fortælle om salget af aktierne. Peter blev temmelig knotten og mente, at salget var ugyldigt, fordi Hans for det første ikke kunne sælge aktier, hvor kapitalen ikke var fuldt indbetalt, og for det andet, hvis han kunne, så kunne han i hvert fald ikke sælge dem uden at få bestyrelsens godkendelse, fordi bestyrelsen så ikke kunne være sikker på, at erhververen havde tilstrækkelig god økonomi til at kunne betale. Endelig mente han, at det var en betingelse for, at salget var gyldigt, at køberen havde givet meddelelse herom til selskabet.

5. Har Peter ret i, at Hans ikke kunne sælge aktierne, når kapitalen ikke var fuldt ud indbetalt, og hvis han kunne, så krævede det bestyrelsens godkendelse? Du skal begrunde dit svar.
6. Har Peter ret i, at handlen ikke er gyldig, hvis køberen ikke har meddelt selskabet, at han har købt aktierne?

Det viste sig, at hverken Hans eller køberen af aktierne var i stand til at indbetale det udestående beløb, og på trods af indbetalingen fra Peter og Uwe var det økonomisk svært at få tingene til at hænge sammen. Peter foreslog derfor resten af bestyrelsen, at de afholdt en generalforsamling for at træffe beslutning om at likvidere selskabet. De to andre erklærede sig enige. Op til generalforsamlingen mødtes Hans og Uwe tilfældigt til et bilshow i Geneve. De talte sammen om situationen i selskabet og den forestående generalforsamling. De var enige om, at problemerne i selskabet nok primært skyldtes, at Peter ikke udførte sine opgaver med så stor omhu, som man kunne forvente, og at selskabet nok ville kunne overleve, hvis de fik en anden direktør. De diskuterede derfor, om de på generalforsamlingen ville kunne forhindre likvidationen ved at stemme imod. På tidspunktet for generalforsamlingen var aktiekapitalen på 1.000.000 kr., hvoraf Peter ejede aktier med en nominal værdi af 600.000 kr., mens Hans ejede aktier med en nominal værdi på 100.000 kr. og Uwe 200.000 kr.. De sidste 100.000 kr. var ejet af en Nels, som boede i udlandet. Af Hans' andel var kapitalen indbetalt fuldt for halvdelen af aktierne. Peter fik mistanke om, at der var noget i gærde. Han meddelte derfor Hans 2 dage før generalforsamlingen, at Hans ikke kunne stemme på generalforsamlingen, og at han faktisk slet ikke havde ret til at deltage i generalforsamlingen, fordi han havde aktier i selskabet, der fortsat ikke var indbetalt på trods af, at bestyrelsen havde anmodet om, at kapitalen blev indbetalt. Nels havde meddelt, at han ikke ville deltage i generalforsamlingen.

7. Har Peter ret? Du skal begrunde dit svar.
8. Kan Hans og Uwe blokere for en beslutning om at likvidere selskabet. Du skal begrunde dit svar.

Beslutningen endte med at blive vedtaget på generalforsamlingen, og kapitalejerne udpegede selskabets revisor som likvidator. Da likvidator efterhånden fik overblik over økonomien i selskabet, gik det op for Peter, at værdien nok ville være højere, hvis selskabet blev solgt frem for at blive likvideret. Da han gerne ville have noget kapital frigjort til at starte en ny virksomhed for sig selv, overvejede han, om han kunne standse likvidationen.

9. Kan Peter indkalde til generalforsamling med henblik på at drive selskabet videre? Du skal begrunde dit svar.

Det endte af forskellige grunde med, at selskabet blev likvideret. Trods de dårlige erfaringer var Peter ikke færdig med biler, men han manglede kapital til at købe de første biler. Han spurgte derfor sin ekskæreste, Lone, om hun kunne hjælpe. Hvis hun stillede kapital til rådighed, ville han gøre alt arbejdet. Efter nogle møder blev de enige om, at "Lone ville være med" for 3 millioner kr., da hun netop havde arvet en rig onkel fra Amerika. De var dog enige om, at Peter skulle følge retrobølgen og kun opkøbe gamle biler fra før 1970 fra både Italien, Frankrig, England og Tyskland. Gennem sin gamle ven, Philip, fik Peter fat i en ældre Aston Martin DB2 fra 1950, som ejeren måtte sælge hurtigt på grund af økonomiske problemer. Den kostede 2,5 million kr. Peter kendte en dansk samler og henvendte sig til ham for at høre, om han ville købe den. Han bød på stedet 3,5 million kr. Peter betalte straks de 2,5 million til Lone med renter med "tak for lån af pengene".

Lone spurgte Peter, om det var en joke, for hun skulle da have sin del af fortjenesten. Peter nægtede. Der var tale om et lån, og det var nu betalt tilbage. Lone mente, at de var forretningspartnere.

10. Tag begrundet stilling til, om Lone har ret til halvdelen af fortjenesten.

Efter at have skændes om deres fremtidige samarbejde, blev Lone og Peter enige om at bilægge striden og etablere et interessentskab, Retrobilen I/S, med det formål at indkøbe og videresælge biler fra før 1970. De fik dog aldrig skrevet en udførlig interessentskabskontrakt men alene skrevet under på et stykke papir, hvor de stiftede et interessentskab. Efter nogle måneder mødte Peter sin tidligere barndomsven, Hugo, på en bilmesse i Italien. Han havde et firma, som forhandlede reservedele og stylingudstyr til gamle biler. Han foreslog Peter, at de skulle indgå et samarbejde, således at Retrobilen I/S også forhandlede reservedele og stylingudstyr. Peter var fyr og flamme og skrev straks under på samarbejdsaftalen. Da han kom hjem, blev Lone tosset og meddelte, at den aftale ikke var det papir værd, den var skrevet på. De skulle under ingen omstændigheder lave andet end det, de havde aftalt. Hun mente, at Peter havde overskredet sine beføjelser, og at Retrobilen I/S ikke var bundet af aftalen. Peter blev sur og meddelte, at så ville han samarbejde med Hugo uden for regi af Retrobilen I/S. Lone truede ham og sagde, at det ville udgøre en misligholdelse af kontrakten, og at hun derfor ville få ham smidt ud omgående, hvis han samarbejdede med Hugo udenom Retrobilen I/S.

11. Tag begrundet stilling til, om Peter har beføjelse til at indgå aftalen, og om Retrobilen I/S er bundet af aftalen.

12. Tag begrundet stilling til, om Peters samarbejde med Hugo ville udgøre en misligholdelse af interessentskabsforholdet, og om Lone kan ekskludere ham.